

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 23/02607

12. januar 2024

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-601/22	<p>WWF Österreich e.a</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Er artikel 12, sammenholdt med bilag IV, i direktiv 92/43/EØF som ændret senest ved direktiv 2013/17/EU, hvorefter ulven er omfattet af den strenge beskyttelsesordning, men der er indrømmet fravigelser for bestande i flere medlemsstater uden at der er givet nogen tilsvarende dispensation for Østrigs vedkommende, i strid med</p>	<p>UM</p> <p>JM</p> <p>MIM</p> <p>MST</p>	GA	18.01.24.

	<p>»princippet om medlemsstaternes lighed« i artikel 4, stk. 2, TEU?</p> <p>2) Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, hvorefter en fravigelse af den strenge beskyttelsesordning for ulven kun er tilladt, hvis dette bl.a. ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands »[ugunstige] bevaringsstatus« i dens »naturlige udbredelsesområde«, fortolkes således, at nævnte bevaringsstatus ikke blot skal beskyttes eller genoprettes i en medlemsstats område men derimod i den pågældende bestands naturlige udbredelsesområde, der kan omfatte en væsentligt større, grænseoverskridende biogeografisk region?</p> <p>3) Skal artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, fortolkes således, at begrebet »alvorlig skade« ud over den direkte skade, som en bestemt ulv forårsager, også omfatter en indirekte (fremtidig) »samfundsøkonomisk« skade, der ikke kan tilskrives en bestemt ulv?</p> <p>4) Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, fortolkes således, at spørgsmålet, om der findes nogen »anden brugbar løsning«, henset til de topografiske forhold og strukturerne i bjerglandbruget og bedrifterne i delstaten Tirol, vurderes ud fra hvilke løsninger, der faktisk kan gennemføres, eller på grundlag af økonomiske kriterier?</p>			
--	--	--	--	--

<p>C-647/21 og C-648/21</p>	<p>D. K. m.fl.</p> <p><u>Emne:</u></p> <p>Domstolenes uafhængighed.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 47b, stk. 5 og 6, sammenholdt med artikel 30, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov om de almindelige domstole af 27.7.2001) hvorefter et national domstolsorgan, såsom et dommerkollegium, har beføjelse til at fritage en dommer ved denne ret fra forpligtelsen til at undersøge visse af eller alle de sager, der er tildelt den pågældende, når:</p> <p>a) der i et dommerkollegium i medfør af lovgivningen indgår retspræsidenter, der er udnævnt til disse embeder af en udøvende myndighed, såsom justitsministeren, der samtidig er generalstatsadvokat;</p> <p>b) dommeren fritages fra forpligtelsen til at behandle de sager, der er tildelt den pågældende, uden dennes samtykke;</p> <p>c) national ret ikke indeholder kriterier, der skal følges af dommerkollegiet når det fritager en dommer fra forpligtelsen til at behandle de sager, der er tildelt den pågældende, eller en forpligtelse til at</p>	<p>UM JM</p>	<p>MF</p>	<p>24.01.24.</p>
---------------------------------	--	------------------	-----------	------------------

	<p>begrunde fritagelsen eller til at foretage domstolsprøvelse af en sådan fritagelse;</p> <p>d) nogle medlemmer af dommerkollegiet blev udnævnt til dommerembeder under omstændigheder, der svarer til dem, der henvises til i Domstolens dom af 15. juli 2021, Kommissionen mod Polen (disciplinærordning, der finder anvendelse på dommere) (C-791/19, EU:C:2021:596)?</p> <p>2) Skal de i det første spørgsmål nævnte bestemmelser samt princippet om forrang fortolkes således, at de giver beføjelse til (eller forpligter) en national domstol – der behandler en straffesag inden for anvendelsesområdet af direktiv 2016/343, hvis dommer er blevet fritaget fra forpligtelsen til at behandle sager som beskrevet i det første spørgsmål – og eventuelle statslige myndigheder til at se bort fra en handling foretaget af dommerkollegiet og andre efterfølgende handlinger, såsom en afgørelse om fornyet tildeling af sager, herunder hovedsagen, uden om den fritagne dommer, således at den pågældende dommer vil kunne fortsætte med at sidde i dommerpanelet, der behandler denne sag?</p> <p>3) Skal de bestemmelser, der henvises til i det første spørgsmål, såvel som princippet om forrang, fortolkes således, at der i den nationale retsorden i straffesager omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2016/34, skal være adgang til retsmidler, der garanterer procesdeltagere, såsom den tiltalte i hovedsagen, mulighed for efterprøvelse og adgang</p>			
--	--	--	--	--

	<p>til appel af afgørelser som det i [det første spørgsmål] nævnte, der skal kunne medføre en ændring af sammensætningen af dommerpanelet, der behandler sagen, og som følge heraf fritage den indtil da udpegede dommer, der skal behandle sagen, fra forpligtelsen til at behandle sagen på den måde, der er beskrevet i det første spørgsmål [?]</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypokolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags- type	Pro- ces- skridt	Dato
C-808/21	<p>Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den nægter unionsborgere, der ikke er tjekkiske statsborgere, men som har bopæl i Den Tjekkiske Republik, retten til at være medlem af et politisk parti eller en politisk bevægelse.</p> <p>Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	UM	O-sag	GA	11.01.24

C-814/21	<p>Kommissionen mod Polen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den nægter unionsborgere, der ikke er polske statsborgere, men som har bopæl på Den Polske Republiks område, retten til at være medlem af et politisk parti.</p> <p>—Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	UM	O-sag	GA	11.01.24
C-231/22	<p>État belge</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1. Skal artikel 4, nr. 7), i den generelle forordning om beskyttelse af personoplysninger fortolkes således, at en medlemsstats statstidende – der har til opgave at offentliggøre og arkivere officielle dokumenter, og som i henhold til den gældende nationale lovgivning er ansvarlig for at offentliggøre officielle retsakter og dokumenter, hvis offentliggørelse er pålagt af andre offentlige instanser, i den form, hvori de er forelagt af disse instanser, efter at disse selv har behandlet de personoplysninger, der er indeholdt i disse retsakter og dokumenter, uden at den nationale lovgiver har givet statstidendet nogen skønsbeføjelse med hensyn til indholdet af de dokumenter,</p>	JM	O-sag	GA	11.01.24

	<p>der skal offentliggøres, og med hensyn til formålet med og midlerne til offentliggørelsen – har status som dataansvarlig?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 5, stk. 2, i den generelle forordning om beskyttelse af personoplysninger da fortolkes således, at det er det pågældende statstidende, der alene skal være ansvarlig for at opfylde de forpligtelser, der påhviler den dataansvarlige i henhold til denne bestemmelse, med udelukkelse af andre offentlige instanser, der tidligere har behandlet de oplysninger, der er indeholdt i de officielle retsakter og dokumenter, hvis offentliggørelse de anmoder om, eller hviler disse forpligtelser kumulativt på hver af de på hinanden følgende dataansvarlige?</p>				
C-252/22	<p>Societatea Civila Profesionala de Avocati AB & CD</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>»1. Skal [chartrets] artikel 47 [første afsnit] sammenholdt med artikel 19 (stk. 1, andet afsnit, TEU) og artikel 2, stk. 4, sammenholdt med artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutnings-processer samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus (Danmark) den 25. juni 1998 og indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af</p>	MIM	O-sag	Dom	11.01.24

	<p>17. februar 2005, fortolkes således, at begrebet »offentlig« omfatter en juridisk enhed, såsom et advokatselskab, der ikke søger at beskytte nogen rettighed eller interesse for denne enhed, men derimod rettigheder og interesser for fysiske personer, nemlig de advokater, der udgør denne form for erhvervsorganisation, [og] kan en sådan enhed i henhold til konventionens artikel 2, stk. 4, sidestilles med en gruppe af fysiske personer, der handler gennem en forening eller organisation?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal konventionens artikel 9, stk. 3, og [chartrets] artikel 47 [første og andet afsnit] sammenholdt med artikel 19 [stk. 1, andet afsnit, TEU] under hensyn til [både] målene i konventionens artikel 9, stk. 3, og målet om effektiv retsbeskyttelse af rettigheder, der er tillagt ved EU-retten, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter et sådant advokatselskab kun har adgang til domstolsprøvelse, hvis det kan godtgøre, at det har en egen interesse, eller at søgsmålet har til formål at beskytte en retsstilling, der er direkte forbundet med det formål, som denne organisationsform, i det foreliggende tilfælde et advokatselskab, er oprettet med?</p> <p>3. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, eller uafhængigt af svarene på disse to spørgsmål, skal konventionens artikel 9, stk. 3, 4 [og] 5, og [chartrets]</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>artikel 47 [første og andet afsnit] sammenholdt med artikel 19 [stk. 1, andet afsnit, TEU] fortolkes således, at udtrykket, at de passende og effektive retsmidler, herunder vedtagelsen af en retsafgørelse, ikke må være» uoverkommeligt dyre« forudsætter, at der er fastsat regler og/eller kriterier til begrænsning af de omkostninger, der kan pålægges den tabende part i sagen, i den forstand, at den nationale ret skal sikre, at kravet om, at omkostningerne ikke må være uoverkommeligt dyre, overholdes, idet der tages hensyn til [både] den interesse, som den person, der søger at forsvare sine rettigheder, har, og til den almindelige interesse i at beskytte miljøet?»</p>				
C-330/22	<p>Friends of the Irish Environment</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1) Under omstændigheder, hvor 2020-forordningen er blevet erstattet og/eller de nationale gennemførelsesforanstaltninger er udløbet, er det da nødvendigt at forelægge den foreliggende anmodning?</p> <p>2) Er bilag IA til Rådets forordning (EU) 2020/123, henset til målene og formålene med forordning (EU) nr. 1380/2013 (herefter »FFP-forordningen«), nærmere bestemt FFP-forordningens artikel 2, stk. 1 og 2, herunder formålet med artikel 2, stk. 2, andet punktum, og princippet om god forvaltningskik i FFP-forordningens artikel 3, litra c) og</p>	MIM FVM UM	O-sag	Dom	11.01.24

	<p>d) (herunder i hvilket omfang det finder anvendelse på bestande, for hvilke der er behov for en præventiv tilgang), sammenholdt med FFP-forordningens artikel 9, 10, 15 og 16 og betragtningerne hertil og artikel 1-5, 8 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande (herefter »forordningen om de vestlige farvande«) ugyldigt, for så vidt som de samlede tilladte fangst-mængder (herefter »TAC'er«), der er fastsat i 2020- forordningen, ikke følger rådgivningen om nulfangst for at opnå det maksimale bæredygtige udbytte (herefter »MSY«), som Det Internationale Havundersøgelsesråd (herefter »ICES«) har udsendt vedrørende visse arter?</p>				
C-371/22	<p>G</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1) Skal artikel 3, stk. 5 og stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, der bestemmer, at energi-kunders (mindre erhvervsdrivendes) rettigheder ved skifte af energileverandør skal være i overensstemmelse med princippet om, at privilegerede kunder reelt let kan skifte leverandører, og at dette skifte skal ske på en ikke-diskriminerende måde med hensyn til</p>	KEFM	O-sag	Dom	11.01.24

	<p>priser, indsats og tid, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at energikunden pålægges en konventionalbod for at opsige aftalen om levering af energi, der er indgået for en bestemt periode, når kunden ønsker at skifte energileverandør, uanset størrelsen af det lidte tab [(artikel 483, stk. 1, og artikel 484, stk. 1 og 2, ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (lov af 23.04.1964, den civile lovbog)], og uden at kriterierne for beregning og udmåling af en sådan bod er specificeret i artikel 4j, stk. 3a i ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne [(energiloven af 10.4.1997)]?</p> <p>2) Skal artikel 3, stk. 5 og stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, der bestemmer, at energi-kunders (mindre erhvervsdrivende) rettigheder ved skifte af energileverandør skal udøves på en ikke-diskriminerende måde i forhold til priser, indsats eller tid og overholde princippet om, at privilegerede kunder reelt let kan skifte leverandører, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en sådan fortolkning af aftalen, at der i tilfælde af førtidig opsigelse af aftalen om levering af energi, der er indgået med leverandøren for en bestemt periode, er mulighed for at opkræve gebyrer fra kunderne (mindre er-</p>				
--	--	--	--	--	--

	hvervsdrivende), der de facto svarer til omkostningerne ved den ikke-modtagne energi indtil aftalens ophør i henhold til princippet »take or pay«?				
C-440/22 P	<p>Wizz Air Hungary mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Den appellerede dom ophæves.</p> <p>—Kommissionens afgørelse C(2020) 1160 final af 24. februar 2020 om statsstøtte SA.56244 (2020/N) — Rumænien — Redningsstøtte til TAROM (1) annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>—Sagen hjemvises til Retten til fornyet bedømmelse, og afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.</p>	ENS	O-sag	Dom	11.01.24
C-624/22	<p>BP France</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1. Skal bestemmelserne i artikel 17 og 18 i direktiv 2009/28/EF og i artikel 30 i direktiv 2018/2001 fortolkes således, at massebalanceovervågningsmekanismen og de nationale eller frivillige ordninger, som direktiverne fastsætter, kun har til formål at vurdere og dokumentere bæredygtigheden af råvarer, biobrændstofferne og blandinger heraf og dermed ikke har til formål at danne ramme</p>	ENS	O-sag	GA	11.01.24

	<p>om overvågningen og sporbarheden i de færdige produkter, der er resultatet af denne samforbearbejdningsproces, af den andel vedvarende energi, der findes i produkterne, og efterfølgende at harmonisere medregningen af den andel af energien, som sådanne produkter udgør, med henblik på de i artikel 17, stk. 1, litra</p> <p>a), b) og c), i direktiv 2009/28/EF og artikel 25 samt artikel 29, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), i direktiv 2018/2001 fastsatte formål?</p> <p>2. Er disse bestemmelser, såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, til hinder for, at en medlemsstat med henblik på fastsættelse af den mængde HVO, der skal tages i betragtning ved indførelsen i de lagerregnskaber, som operatørerne skal føre med henblik på fastsættelse af en afgift, der tilskynder til indarbejdning af biobrændstoffer, der betales i denne medlemsstat, når andelen af vedvarende energi i de brændstoffer, der bringes i omsætning i et kalenderår, er lavere end en national målprocentsats for indarbejdelse af vedvarende energi i transportsektoren, ved modtagelsen i det første nationale afgiftsoplag af brændstoffer indeholdende HVO produceret i en anden medlemsstat i en samforbearbejdningsproces kræver, at der gennemføres en fysisk analyse af indholdet af HVO i disse brændstoffer, herunder når den fabrik, hvor disse brændstoffer er fremstillet,</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>har benyttet et massebalancesystem, der er godkendt under en frivillig ordning, som af Kommissionen er anerkendt som en fuldstændig ordning.</p> <p>3. Er EU-retten, bl.a. bestemmelserne i artikel 34 i traktaten om Den Euro-pæiske Unions funktionsmåde, til hinder for en foranstaltning truffet af en medlemsstat, som den foranstaltning, der er beskrevet i denne afgørelses præmis 14, når brændstoffer indeholdende biobrændstoffer som resultat af en samforarbejdningsproces i et raffinaderi beliggende på dens område, ikke er underlagt kravet om en sådan fysisk analyse, når brændstofferne bringes i omsætning i denne medlemsstat direkte af fabrik, og når denne medlemsstat med henblik på bestemmelse af fabrik eller af det nationale afgiftsoplag af indholdet af biobrændstoffer, der med henblik på afgiftsberegning kan tildeles indholdscertifikater udstedt i en bestemt periode, accepterer på grundlag af virksomhedens eller fabrikkens gennemsnitlige månedlige indarbejdning at evaluere indholdet af biobrændstoffer i eksporterede produkter eller produkter, der bringes i omsætning i andre sektorer end transportsektoren?</p>				
C-662/22 og C-667/22	Airbnb Ireland m.fl. <u>Påstande:</u>	MIM	O-sag	GA	11.01.24

	<p>– »Er forordning (EU) 2019/1150 til hinder for en national bestemmelse, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for er-hvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesø-gemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?»</p> <p>– »Er medlemsstaterne i henhold til direktiv (EU) 2015/1535 forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?»</p> <p>– »Er artikel 3 i direktiv 2000/31/EF til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det formål at fremme</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom registrering i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?»</p> <p>– »Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og artikel 16 i direktiv 2006/123/EF til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom registrering i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?»</p> <p>– »Er medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2000/31/EF forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og online-søgemas- skiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysning- er om deres organisation og betaling af et ge- byr, ud over sanktioner i tilfælde af mang- lende opfyldelse af denne pligt, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af di- rektivet modsætte sig, at disse foranstaltning- er, som ikke er blevet meddelt Kommissio- nen, anvendes over for vedkommende?</p>				
C-755/22	<p>Nárokuj</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>Har Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbruger- kreditaftaler og om ophævelse af Rådets di- rektiv 87/102/EØF til formål at pålægge kre- ditgiveren en sanktion for ikke at have fore- taget en fuldstændig vurdering af forbruge- rens kreditværdighed, herunder når for-bru- geren har tilbagebetalt kreditten fuldt ud og ikke har anfægtet aftalen i løbet af tilbagebe- talingsperioden?</p>	JM	O- sag	Dom	11.01. 24.
C-621/21	<p>Intervyuirasht organ na Darzhavna agen- tsia za bezhantsite pri Mini-sterskia savet</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1. Finder definitionerne og begrebsbestem- melserne i De Forenede Natio-ners konven- tion om afskaffelse af alle former for forskels- behandling af kvinder af 18. december 1979</p>	UIM	O- sag	Dom	16.01. 24.

	<p>og Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet i henhold til 17. betragtning til direktiv 2011/95/EU anvendelse på kvalificeringen af køns-bestemt vold mod kvinder som grund til at yde international beskyttelse i henhold til Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling af 1951 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, eller har kønsbestemt vold mod kvinder som grund til at yde international beskyttelse i henhold til direktiv 2011/95/EU en selvstændig betydning, der adskiller sig fra betydningen i de nævnte folkeretlige instrumenter?</p> <p>2. Såfremt det i tilfælde af, at udøvelsen af kønsbestemt vold mod kvinder gøres gældende, kun er det biologiske eller sociale køn på ofret for forfølgelse (vold, der forøves mod en kvinde i kraft af hendes køn), der har betydning for, om det kan fastslås, at tilhørsforholdet til en bestemt social gruppe udgør en forfølgelsesgrund i henhold til artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95/EU, kan de konkrete former for forfølgelse eller de konkrete forfølgeshandlinger som i den ikke-</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>udtømmende opregning i 30. betragtning da være afgørende for »gruppens synlighed i samfundet«, dvs. dens sondringskendetegn, afhængigt af omstændighederne i hjemlandet, eller kan disse handlinger kun vedrøre forfølgelseshandlingerne som om-handlet i artikel 9, stk. 2, litra a) eller f), i direktiv 2011/95/EU?</p> <p>3. Udgør det biologiske eller sociale køn i tilfælde af, at den person, der ansøger om beskyttelse, gør kønsbestemt vold i form af vold i hjemmet gældende, en tilstrækkelig grund til, at tilhørsforholdet til en bestemt social gruppe som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95/EU kan fastslås, eller skal der fastslås et yderligere sondringskendetegn, såfremt artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95/EU fortolkes ordret i henhold til ordlyden, hvorefter betingelserne skal være opfyldt kumulativt og køns-aspekterne skal være opfyldt alternativt?</p> <p>4. Skal artikel 9, stk. 3, i direktiv 2011/95/EU i tilfælde af, at udøvelse af kønsbestemt vold i form af vold i hjemmet udført af en ikke-statslig aktør, der står bag forfølgelsen, som omhandlet i artikel 6, litra c), i direktiv 2011/95/EU gøres gældende af ansøgeren, fortolkes således, at det forhold, at der fastslås en sammenhæng mellem de i artikel 10 anførte forfølgelses-grunde og forfølgelses-handlingerne som omhandlet i stk. 1, er til-</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>strækkeligt til, at der foreligger en årsagsforbindelse, eller skal der nødvendigvis fastslås en manglende beskyttelse mod den forfølgelse, der gøres gældende, eller foreligger der en forbindelse i de tilfælde, hvor de ikke-statslige aktører, der står bag forfølgelsen, ikke opfatter de enkelte forfølgelses- eller voldshandlinger som sådan som kønsbestemte?</p> <p>5. Kan en faktisk trussel om æresdrab i tilfælde af en eventuel tilbagesendelse til hjemlandet begrunde, at der ydes subsidiær beskyttelse i henhold til artikel 15, litra a), i direktiv 2011/95/EU sammenholdt med EMRK's artikel 2 (ingen må forsætligt berøves livet), når de øvrige betingelser herfor er opfyldt, eller skal denne trussel kvalificeres som overlast i henhold til artikel 15, litra b), i direktiv 2011/95/EU sammenholdt med EMRK's artikel 3, således som dette fortolkes i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis ud fra en samlet vurdering af faren for yderligere kønsbestemte voldshandlinger, eller er det forhold, at ansøgeren subjektivt ikke vil påberåbe sig hjemlandets beskyttelse, tilstrækkeligt til, at denne beskyttelse kan ydes?</p>				
C-33/22	Österreichische Datenschutzbehörde	JM	O-sag	Dom	16.01.24.

	<p><u>Påstande:</u></p> <p>[1.] Er aktiviteter udøvet af en undersøgelseskommission, der er nedsat af en medlemsstats parlament i forbindelse med udøvelsen af dets beføjelser til at kontrollere den udøvende magt, uafhængigt af undersøgelsens genstand omfattet af EU-rettens anvendelsesområde som omhandlet i artikel 16, stk. 2, første punktum, TEUF, således at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse –databeskyttelsesforordningen) finder anvendelse på en medlemsstats parlamentariske undersøgelseskommissions behandling af personoplysninger? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>2. Er aktiviteter udøvet af en undersøgelseskommission, der er nedsat af en medlemsstats parlament i forbindelse med udøvelsen af dets beføjelser til at kontrollere den udøvende magt, og hvis undersøgelsesgenstand er en politimæssig efterretningstjenestes aktiviteter, og dermed aktiviteter vedrørende statens sikkerhed som omhandlet i 16. betragtning til den generelle forordning om</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>databeskyttelse, omfattet af undtagelsen i databeskyttelses-forordningens artikel 2, stk. 2, litra a)?</p> <p>Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:</p> <p>3. Såfremt en medlemsstat – som i den foreliggende sag – kun har etableret en enkelt tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 51, stk. 1, fremgår dennes kompetence til at behandle klager som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 77, stk. 1, sammenholdt med databeskyttelsesforordningens artikel 55, stk. 1, da allerede direkte af den generelle forordning om databeskyttelse?</p>				
T-297/21	<p>Troy Chemical Co. BV and Troy Corp</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>Application under Article 263 TFEU for the annulment of Commission Implementing Regulation (EU) No 2021/348 of 25 February 2021 approving “Carbendazim” as an existing active substance for use in biocidal products falling within product types 7 (film preservatives) and 10 (construction material preservatives) - as described in Annex V to Directive 98/8/EC of the European Parliament and of the Council which correspond respectively to product types 7 and 10 as described in Annex V to Regulation (EU) No 528/2012 - subject to compliance with certain specifications and conditions set out in</p>	MIM	O-sag	Dom	17.01.24.

	the Annex to the contested Implementing Regulation				
C-218/22	<p>Comune di Copertino</p> <p>Spørgsmål:</p> <p>Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede (dvs. artikel 5, stk. 8, i decreto-legge 6 luglio 2012, n. 95 – Disposizioni urgenti per la revisione della spesa pubblica con invarianza dei servizi ai cittadini nonché misure di rafforzamento patrimoniale delle imprese del settore bancario [(lovdekret nr. 95 af 6.7.2012 – Hasteforanstaltninger til gennemgang af de offentlige udgifter med uforandrede tjenester for borgerne samt foranstaltninger til at styrke kapitalen i banksektorens virksomheder)], som ændret og ophøjet til lov ved artikel 1, stk. 1, i lov nr. 135 af 7.8.2012), der af hensyn til kontrol med de offentlige udgifter samt aforganisatoriske hensyn hos den offentlige arbejdsgiver fastsætter et forbud</p>	BM	O-sag	Dom	18.01.24.

	<p>modudbetaling af feriegodtgørelse i tilfælde af en offentligt ansats frivilligefratrædelse?</p> <p>Endvidere spørges:</p> <p>Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 7 i Euro-pa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder da fortolkessåledes, at den offentligt ansatte skal bevise, at det var umuligt for vedkommende at afholde ferien, mens arbejdsforholdet varede?</p>				
C-227/22	<p>Regionalna direksia „Avtomobilna administratsia“ Pleven</p> <p>Spørgsmål:</p> <p>Giver bestemmelserne i direktiv 2006/126 medlemsstaterne mulighed for at forlange af førere af køretøjer i kategori ., CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, at de med kortere intervaller end kørekortets gyldighedsperiode skal gennemgå en lægeundersøgelse for at fastslå deres fysiske og psykiske egnethed, og i denne forbindelse forlange et særskilt dokument (foruden kørekortet), som attesterer deres egnethed? Eller attesterer besiddelsen af et gyldigt kørekort til de nævnte kategorier også førerens fysiske og psykiske egnethed, da denne egnethed allerede blev konstateret</p>	TRM	O-sag	Dom	18.01.24.

	ved førstegangsudstedelsen eller fornyelsen af kørekortet?				
C-562/22	<p>JD</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Idet artikel 19, stk. 3, litra b), TEU og artikel 267, stk. 1, litra b), og stk. 3 TEUF lægges til grund, udgør de i hovedsagen omtvistede retsfor skrifter i Republikken Bulgarien, hvorefter erhvervelse af ejendomsret til landbrugs-arealer i Bulgarien afhænger af, at en betingelse om ophold i mindst fem år på denne medlemsstats område er opfyldt, da en begrænsning, som er i strid med artikel 18 TEUF, 49 TEUF, 63 TEUF og 345 TEUF?</p> <p>Nærmere bestemt, udgør den nævnte betin gelse for at erhverve ejendomsret en ufor holdsmæssig foranstaltning, som principielt er i strid med forbuddet mod forskelsbe handling i henhold til artikel 18 TEUF og principperne om frie kapitalbevægelser og etableringsfriheden inden for Unionen, som er forankret i artikel 49 og 63 TEUF samt i artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p>	FVM JM	O- sag	Dom	18.01. 24.
C-631/22	<p>C.N.N.</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1) Skal artikel 5 i direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebe-</p>	BM	O- sag	Dom	18.01. 24.

	<p>handling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, i lyset af 16., 17., 20. og 21. betragtning til direktivet, artikel 21 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 2 og 27 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (godkendt ved Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26.11.2009), fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter en arbejds-kontrakt automatisk ophører på grund af arbejdstagerens handicap (når denne erklæres fuldstændig og varigt uarbejdsdygtig til at udøve sit sædvanlige erhverv uden udsigt til bedring), uden forudgående krav om, at virksomheden har opfyldt den i direktivets artikel 5 fastsatte forpligtelse til at foretage »tilpasninger i rimeligt omfang« med henblik på at opretholde ansættelsesforholdet (eller har godtgjort den uforholdsmæssigt store byrde, som en sådan forpligtelse indebærer)?</p> <p>2) Skal artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, i lyset af 16., 17., 20. og 21. betragtning til direktivet, artikel 21 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 2 og 27 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (godkendt ved Rådets afgørelse 2010/48/EF af</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>26.11.2009), fortolkes således, at automatisk ophør af en arbejdstagers ansættelseskontrakt på grund af handicap (når arbejdstageren erklæres fuldstændig og varigt uarbejdsdygtig til at udøve sit sædvanlige erhverv), uden forudgående krav om, at virksomheden har opfyldt den i direktivets artikel 5 fastsatte forpligtelse til at foretage »tilpasninger i rimeligt omfang« med henblik på at opretholde ansættelsesforholdet (eller forudgående har godtgjort den uforholdsmæssigt store byrde, som en sådan forpligtelse indebærer), udgør direkte forskelsbehandling, selv om et sådant ophør er foreskrevet i en national lovbestemmelse?</p>				
T-409/21	<p>Tyskland mod Kommissionen</p> <p>Påstande:</p> <p>—Europa-Kommissionens afgørelse af 3. juni 2021 om statsstøtte SA.56826 (2020/N) — Germany — 2020 reform of support for cogeneration og om statsstøtte SA.53308 (2019/N) — Germany — Change of support to existing CHP plants (§ 13 i lov om fremme af kraftvarmeproduktion (herefter »KWKG«), annulleres for så vidt som det heri fastslås, at</p> <p>a) fremme af produktion af elektricitet fra kraftvarmeverker i nye, moderniserede og reoverede højeffektive kraftvarmeverker,</p>	EM	O-sag	Dom	24.01.24.

	<p>b) fremme af energieffektive varme- og køle- net,</p> <p>c) fremme af varme- og kølelagerfaciliteter,</p> <p>d) fremme af produktion af elektricitet fra kraftvarmeværker i højeffektive gasfyrede be- stående kraftvarmeværker i kraftvarmesekto- ren, og</p> <p>e) det nedsatte kraftvarmetillæg for produ- center af brint efter lov om fremme af kraft- varmeproduktion af 2020 udgør statsstøtte.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
C-687/21	<p>Saturn Electro</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Er bestemmelsen om erstatningspligt i ar- tikel 82 i den generelle forordning om data- beskyttelse [(Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbin- delse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, her- efter »den generelle forordning om databe- skyttelse«)] ugyldig, idet den ikke er tilstræk- kelig bestemt for så vidt angår retsfølgerne ved immateriel skade?</p> <p>2. Er det en forudsætning for at opnå ret til erstatning, at der ikke blot er sket en uberet- tiget videregivelse af de oplysninger, der skal</p>	MIM	O- sag	Dom	25.01. 24.

	<p>beskyttes, til en uvedkommende tredjemand, men skadelidte også har påvist, at der er indtrådt en immateriel skade?</p> <p>3. Er det tilstrækkeligt til at konstatere, at der er sket en tilsidesættelse af den generelle forordning om databeskyttelse, at den pågældendes personoplysninger (navn, adresse, erhverv, indkomst, arbejdsgiver) ved en fejl fra medarbejdere i den handlende virksomhed fejlagtigt videregives til tredjemand i trykt form, på papir, nærmere bestemt på et papirdokument?</p> <p>4. Er der tale om en ulovlig viderebehandling gennem hændelig videregivelse til (fremlægelse for) en tredjemand, når virksomheden gennem sine medarbejdere ved en fejl har videregivet de oplysninger, der ellers lagres i virksomhedens edb-system, til en uvedkommende person (jf. artikel 2, stk. 1, artikel 5, stk. 1, litra f), artikel 6, stk. 1 og artikel 24 i den generelle forordning om databeskyttelse)?</p> <p>5. Er der tale om en immateriel skade som omhandlet i artikel 82 i den generelle forordning om databeskyttelse, selv hvis den tredjemand, der har modtaget dokumentet med personoplysningerne, ikke havde fået kendskab til disse, inden papiret med oplysningerne blev leveret tilbage, eller er ubehaget for den, hvis personoplysninger ulovligt blev</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>videregivet, nok til, at der opstår en immateriel skade som omhandlet i artikel 82 i den generelle forordning om databeskyttelse, idet enhver uberettiget videregivelse af personoplysninger medfører, at det ikke er muligt at udelukke, at oplysningerne alligevel spredes til et ukendt antal personer eller endog kan misbruges?</p> <p>6. Hvor alvorlig er overtrædelsen, når den hændelige videregivelse til tredjemand kan forhindres gennem bedre kontrol med de assisterende medarbejdere i virksomheden og/eller bedre organisering af datasikkerheden, f.eks. idet vareudlevering og dokumentation for de indgåede aftaler, først og fremmest finansieringsaftalen, varetages hver for sig, idet der udstedes et særskilt udleveringspapir, eller udleveringsinformationen videregives virksomhedsinternt til medarbejderne i vareudleveringen – uden at inddrage kunden, der har fået udleveret papirdokumenterne, herunder det papir, der berettiger til at få udleveret varen [jf. artikel 32, stk. 1, litra b), og stk. 2, samt artikel 4, nr. 7), i den generelle forordning om databeskyttelse][?]</p> <p>7. Skal der ved erstatning for immateriel skade forstås tilkendelse af en straf på samme måde som ved en konventionalbod?</p>				
C-58/22	Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova	JM	O-sag	Dom	25.01.24.

	<p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal princippet ne bis in idem, som garanteret af artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med Rumæniensforpligtelser til at opfylde de specifikke benchmarks i MSK-beslutningen (Europa-Kommissionens beslutning 2006/928), fortolkes således, at en beslutning om henlæggelse, som anklagemyndigheden træffer efter indhentning af de væsentlige beviser i den respektive sag, er til hinder for, at der indledes en anden straffesag vedrørende samme forhold, selv med en forskellig retlig kvalifikation, mod samme person, fordi beslutningen er endelig, medmindre det konstateres, at omstændigheden til grund for henlæggelsen ikke foreligger, eller der fremkommer nye forhold eller omstændigheder, hvoraf det fremgår, at omstændigheden til grund for henlæggelsen ikke længere foreligger?</p>				
C-112/22 og C-223/22	<p>CU m.fl.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011, artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF, artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, artikel 34 i</p>	BM	O-sag	GA	25.01.24.

	<p>Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 30 og 31 i den europæiske socialpagt, til hinder for en national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4 af 28. januar 2019, som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019, for så vidt som den fastsætter et krav om ti års bopæl i Italien (herunder uafbrudt i de sidste to år på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen og herefter bopæl i landet i hele den periode, hvor støtten ydes) for at få adgang til borgerløn, således italienske statsborgere, unionsborgere, der er indehavere af opholdsret eller ret til tidsubegrænset ophold, eller fastboende tredjelandsstatsborgere, som har haft mindre end ti års bopæl, eller ti års bopæl, men ikke uafbrudt i de sidste to år, stilles ringere end personer i samme kategori, som har haft ti års bopæl, herunder uafbrudt i de sidste to år? Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011, artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF, artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 30 og 31 i den europæiske socialpagt, til hinder for en</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i nr. 4 af 28. januar 2019, som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019, for så vidt som den forskelsbehandler fastboende udlændinge, som kan opnå ret til tidsubegrænset ophold i en efter at have haft fem års bopæl i værtsmedlemsstaten, i forhold til fastboende udlændinge, som har haft ti års bopæl i landet, herunder uafbrudt i de sidste to år?</p> <p>3) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 7, stk. 2, i forordning (EUnr. 492/2011, artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF samt artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, til hinder for en national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4 af 28. januar 2019, [som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019,] der med hensyn til italienske statsborgere, unionsborgere og tredjelandsstatsborgere fastsætter et krav om ti års bopæl, herunder uafbrudt i de sidste to år, for at få adgang til borgerløn?</p> <p>4) Er EU-retten, og navnlig artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Union[s funktionsmåde], artikel 7, stk. 2, i forordning (EU)nr. 492/2011, artikel</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>11, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/109/EF, artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, artikel 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 30 og 31 i den europæiske socialpagt, til hinder for en national lovgivning som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 4 af 28. januar 2019, [som ændret og ophøjet til lov nr. 26 af 28. marts 2019,] for så vidt som den pålægger italienske statsborgere,</p> <p>unionsborgere og tredjelandstatsborgere, der ansøger om borgerløn, at erklære at have haft ti års bopæl i Italien, herunder uafbrudt i de sidste to år, og fastsætter alvorlige konsekvenser af strafferetlig karakter i tilfælde af falsk erklæring?</p>				
C-277/22	<p>Global NRG</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 41, stk. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (herefter »direktivet«), sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det kun er systemoperatøren, der – i forbindelse med den pågældende medlemsstats</p>	KEFM	O-sag	Dom	25.01.24.

	<p>regulerende myndigheds procedurer for fastsættelse af afgifter for brug af nettet, af afgifter for de tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og af tilslutningsafgifterne – anerkendes som direkte berørt part, der i denne egenskab har eneret til at klage over en afgørelse, som er truffet i proceduren?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende af Domstolen: Skal direktivets artikel 41, stk. 17, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder da fortolkes således, at ved anvendelsen af denne bestemmelse på et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede skal en aktør på naturgasmarkedet, som befinder sig i en situation, der svarer til sagsøgerens, og af systemoperatøren – på grundlag af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed i den pågældende medlemsstat, hvori fastsættes afgifter for brug af nettet, afgifter for de tjenester, som systemoperatørerne kan levere til særlige tariffer, og af tilslutningsafgifter – er blevet pålagt en afgift for tjenesteydelser, som kan leveres til særlige takster, anses for at være berørt af denne afgørelse og for i denne egenskab at have ret til at indlede klagesag til prøvelse af denne afgørelse?</p>				
C-389/22	<p>Croce Rossa Italiana e.a.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p>	UM (JFK;)	O-sag	Dom	25.01.24.

	<p>a) Skal det for at fravige den forpligtelse til præjudiciel forelæggelse i medfør af artikel 267 TEUF, som påhviler en ret i sidste instans, [...] subjektivt fastslås, at denne ret er »overbevist om, at hverken de øvrige medlemsstater eller [D]omstolen vil være i tvivl om afgørelsen« [som omhandlet i dom af 6. oktober 1982, Cilfit m.fl., 238/81] [...], idet det som begrundelse angives den mulige fortolkning, som retsinstanterne i de øvrige medlemsstater eller Domstolen kunne anlægge af samme spørgsmål, såfremt de var forelagt et tilsvarende spørgsmål?</p> <p>b) Er det [...] med henblik på at undgå et krav om beviser, som det er umuligt at tilvejebringe, og tillade den konkrete gennemførelse af de omstændigheder, som fraviger forpligtelsen til præjudiciel forelæggelse, og som Domstolen selv har fastlagt, tilstrækkeligt at fastslå, at det præjudicielle spørgsmål (om fortolkning og korrekt anvendelse af en EU-retlig bestemmelse, der er relevant i det pågældende tilfælde), som den nationale retsin- stans har rejst på området, er åbenbart ugrund- det, hvorved det udelukkes, at der foreligger rimelig tvivl i denne henseende – henset til den EU-retlige terminologi og den EU-retlige betydning af ordene i den pågældende be- stemmelse, den EU-retlige sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår, og de be- skyttelsesformål, der forfølges med den, samt</p>	MIM			
--	---	-----	--	--	--

	<p>under hensyntagen til EU-rettens udviklings- trin på det tidspunkt, hvor den relevante be- stemmelse skal anvendes i den nationale sag – uden en undersøgelse af den fortolknings- mæssige tilgang, som forskellige retsinstan- ser kunne have?</p> <p>c) Kan artikel 267 TEUF for at beskytte de forfatningsmæssige og europæiske værdier om domstolenes uafhængighed og den rime- lige sagsbehandlingstid fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at den dommer i den øverste nationale domstol, som har behandlet og afvist en begæring om at foretage en præjudiciel forelæggelse med henblik på fortolkning af EU-retten, automa- tisk eller alene efter begæring fra den part, der har fremsat anmodningen, underkastes et ci- vilt erstatningssøgsmål og en disciplinærsag?</p> <p>1) Er artikel 1626, 1653, 1668 og 1669 i lov- dekret nr. 66 af 15. marts 2010, hvorefter et tidsbegrænset ansættelsesforhold i den of- fentlige forvaltning kan forlænges eller fornyes flere gange i årtier, uden at ansættelsesforhol- det bliver varigt, forenelige med direktiv 1999/70/EF og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning?</p> <p>2) Er artikel 5 og 6 i lovdekret nr. 178/2012, for så vidt som der ved disse bestemmelser foreskrives forskellig behandling af de fastan- satte (eller tidsbegrænset ansatte) og midler- tidigt (eller tidsbegrænset) ansatte i samme</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>korps, uden at der foreligger lovbestemmelser, som sikrer de midlertidige arbejdstageres mulighed for at opretholde ansættelsesforholdet efter omstrukturering af den enhed, hvori de pågældende er ansat, forenelige med direktiv 1999/70/EF og princippet om forbud mod forskelsbehandling?</p>				
C-436/22	<p>ASCEL</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Idet formålet med enhver foranstaltning, der er vedtaget af en medlemsstat i henhold til direktivet, i overensstemmelse med dens artikel 2, stk. 2, bør være at bidrage til at opretholde eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for dyrearter af fællesskabsbetydning, såsom ulven (<i>lupus canis</i>)</p> <p>[1] Er bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, artikel 4, 11, 12, 14, 16 og 17 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter til hinder for, at en regional lov (Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (lov nr. 4/1996 af 12.7.1996 om jagt i Castilla og León) og senere Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (lov nr. 4/2021 af 1.7.2021 om jagt og bæredygtig forvaltning af jagtressourcerne i Castilla og León)) erklærer ulven for en vildtart, der må jages, og det følgelig er tilladt regionalt at udnytte ulve i jagtområder i sæsonerne 2019/2020,</p>	MIM	O-sag	GA	25.01.24.

	<p>2020/2021 og 2021/2022, når dens bevaringsstatus er ugunstig/utilstrækkelig ifølge den rapport for den seksårige periode 2013-2018, som Spanien forelagde Europa-Kommissionen i 2019, og hvorfor staten (medlemsstaten, jf. habitatdirektivets artikel 4) inkluderede alle de spanske ulvebestande på listen over vilde arter under en særlig beskyttelsesordning og det spanske katalog over truede arter og også gav streng beskyttelse til bestandene nord for Duero?</p> <p>[2] Er det foreneligt med dette formål, at der ydes ulven forskellig beskyttelse, alt efter om den befinder sig nord eller syd for Duero-floden, når – idet der tages hensyn til, at i) denne sondring videnskabeligt set aktuelt er u hensigtsmæssig, ii) at vurderingen af ulvens bevaringstilstand i de tre regioner, hvor den befinder sig i Spanien, Alperne, Atlanterhavet og Middelhavet, i perioden 2013-2018 er ugunstig, iii) at ulven er en art, der er undergivet streng beskyttelse i stort set alle medlemsstater og navnlig, på grund af det delte område, i Portugal, og iv) EU-Domstolens praksis om det naturlige udbredelsesområde og det territoriale anvendelsesområde der skal tages i betragtning ved vurderingen af ulvens bevaringsstatus, – det i højere grad er i overensstemmelse med nævnte direktiv, ikke mindst bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, at ulven indgår, uden at sondre mellem området nord for Duero og området syd for Duero, i bilag</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>II og IV, således at dens indfangning eller drab kun ville være mulig, når der ikke er nogen anden brugbar løsning i henhold til og i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 16?</p> <p>I tilfælde af, at sontringen [efter om ulven befinder sig nord eller syd for Duero] anses for at være berettiget,</p> <p>[3] Omfatter begrebet »udnyttelse« i direktivets artikel 14 udnyttelse af denne art til jagt, dvs. jagten på den, i betragtning af artens særlige betydning (den er prioriteret i de øvrige territoriale områder), idet det hidtil har været tilladt at jage den, og da dens status i perioden 2013-2018 er blevet vurderet som ugunstig?</p> <p>[4] Er det foreneligt med direktivets artikel 14, at ulven nord for Duero ved lov erklæres for en vildtart, der må jages (artikel 7 i og bilag I til lov nr. 4/1996 af 12.7.1996 om jagt i Castilla og León og artikel 6 i og bilag I til lov 4/2021 af 1.7.2021 om jagt og bæredygtig forvaltning af jagtressourcerne i Castilla og León), og at der godkendes en plan om regional udnyttelse af ulve i jagtområderne nord for Duero-floden for sæsonerne 2019/2020, 2020/2021 og 2021/2022, uden at der foreligger data, der vil gøre det muligt at vurdere, om den overvågning, der er fastsat i direktivets artikel 11, er gennemført, uden optælling af populationen siden 2012-2013 og uden tilstrækkelig, objektiv, videnskabelig og aktuel</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>information om ulvens tilstand i de administrative sagsakter, der har tjent som grundlag for udarbejdelsen af den regionale udnyttelsesplan, når vurderingen af ulvens bevaringsstatus i perioden 2013-2018 i de tre regioner, hvor den befinder sig i Spanien, Alperne, Atlanterhavet og Middelhavet, er ugunstig?</p> <p>[5] Følger det af bestemmelserne i habitatdirektivets artikel 4, 11 og 17, at derapporter, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af ulvens bevaringsstatus (aktuelle og reelle bestandsniveau, aktuelle geografisk udbredelse, reproduktionsindeks osv.) er dem, der udarbejdes af medlemsstaten hvert sjette år eller om nødvendigt inden for en kortere periode gennem et videnskabeligt udvalg som det, der blev oprettet ved Real Decreto 139/2011 (kongeligt dekret nr. 139/2011), idet der tages hensyn til, at ulvenes bestande findes inden for forskellige selvstyrende regions områder, og at det er nødvendigt at foretage en evaluering af foranstaltningerne for en lokal bestand »i større målestok«, jf. Domstolens dom af 10. oktober 2019 i sag C-674/17?</p>				
C-474/22	<p>Laudamotion</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Forudsætter kompensationsretten ved en forsinkelse af flyvningen på mere end tre timer i forhold til det planlagte ankomsttidspunkt i henhold til forordningens artikel 5, 6</p>	TRM	O-sag	Dom	25.01.24.

	<p>og 7, at passageren som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 2, litra a), er til stede ved indcheckningen på det tidspunkt, der er angivet af luftfartsselskabet, rejsearrangøren eller et autoriseret rejsebureau, dog senest 45 minutter før den offentliggjorte afgangstid, eller er en lang forsinkelse i den omhandlede forstand – i lighed med en aflysning af flyvningen – undtaget fra dette krav?</p> <p>2. Såfremt kompensationsretten ikke er undtaget fra kravet om at være til stede ved indcheckningen, alene fordi der er indtruffet en lang forsinkelse i den omhandlede forstand, foreligger der da en sådan undtagelse, hvis passageren havde tilstrækkeligt sikre holdpunkter for at antage, at flyvningen ville ankomme med en lang forsinkelse i den omhandlede forstand?</p>				
C-622/22	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Malta</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Det fastslås, at Republikken Malta ved ikke at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den af denne medlemsstat udpegede lufttrafiktjenesteudøver opfylder artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EU) nr. 29/2009 (1), har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i</p>	TRM	O-sag	GA	25.01.24.

	<p>Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009.</p> <p>—Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>				
C-722/22	<p>Sofiyski gradski sad</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Er det foreneligt med artikel 2 sammenholdt med artikel 1, tredje led, i rammeafgørelse 2005/212 at fortolke en national lov således, at en lastbil (sættevognstrækker og anhænger), som af medlemmer af en organiseret kriminel sammenslutning er blevet anvendt til simpel besiddelse og til transport af store mængder punktafgiftspligtige varer (cigaretter) uden afgiftsbanderole, ikke skal konfiskeres som redskab?</p>	JM	O-sag	Dom	25.01.24.
C-27/23	<p>Hocinx</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>»Er princippet om ligebehandling, der er sikret ved artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, samt artikel 67 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.</p>	UIM BM SM	O-sag	GA	25.01.24.

	<p>987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter grænsearbejdere ikke kan modtage familieydelse, der er forbundet med udøvelse af lønnet beskæftigelse i denne medlemsstat, for børn, der er anbragt hos dem ved en retsafgørelse, mens alle børn, der er anbragt ved en retsafgørelse, og som har bopæl i denne medlemsstat, har ret til at modtage disse ydelser, som udbetales til den fysiske eller juridiske person, der har forældremyndigheden over barnet, og hos hvem barnet har lovlig bopæl og faktisk og vedvarende ophold? Har det forhold, at grænsearbejderen sørger for underholdet af dette barn, betydning for besvarelsen af det forelagte spørgsmål?»</p>				
C-54/23	<p>Laudamotion et Ryanair</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Er en kompensationsret som følge af forsinkelse af en flyvning på mindst tre timer i henhold til forordningens artikel 5-7 generelt udelukket, hvis passageren ved en potentiel lang forsinkelse benytter en erstatningsflyvning, som vedkommende selv har reserveret, og hermed ankommer til bestemmelsesstedet med en forsinkelse på mindre end tre timer, eller er en ret til kompensation i en sådan situation under alle omstændigheder mulig,</p>	<p>ENS</p> <p>TRM</p>	O-sag	Dom	25.01.24.

	<p>hvis der allerede på det tidspunkt, hvor passageren senest skal være til stede ved indcheckningen, er tilstrækkeligt sikre holdepunkter for at antage, at flyvningen vil ankomme til bestemmelsesstedet med en forsinkelse på mindst tre timer?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares i overensstemmelse med det andet alternativ, forudsætter kompensationsretten som følge af forsinkelse af en flyvning på mindst tre timer i henhold til forordningens artikel 5-7 i den beskrevne situation da, at passageren som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 2, litra a), er rettidigt til stede ved indcheckningen?</p>				
C-118/22	<p>Direktor na Glavna direksia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia</p> <p>Er artikel 5, sammenholdt med artikel 13, stk. 2, litra b), og stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA til hinder for nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger, som med-</p>	JM	O-sag	Dom	30.01.24.

	fører en i praksis ubegrænset ret for de kompetente myndigheder til at behandle personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og/eller en afskaffelse af den registreredes ret til begrænsning af behandling, sletning eller tilintetgørelse af den pågældendes oplysninger?				
T-745/20	<p>Symphony Environmental Technologies og Symphony Environmental mod Parlamentet m.fl.</p> <p>Påstande:</p> <p>— Det fastslås, at de sagsøgte ifalder ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og/eller artikel 41, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder for vedtagelsen af artikel 5 i og 15. betragtning til (for så vidt som disse bestemmelser finder anvendelse på oxo-bionedbrydelig plast) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning.</p> <p>— Som følge heraf tilpligtes de sagsøgte at betale sagsøgerne erstatning for den lidte skade, herunder enhver yderligere skade, som disse har lidt under sagen, og/eller forudsigelig skade, og at betale de skyldige renter, hvis beløb og sats fastlægges under nærværende sag.</p>	MIM	O-sag	Dom	31.01.24.

	<p>— Subsidiært tilpligtes parterne inden for en rimelig frist fra datoen for dommens afsigelse at meddele Retten størrelsen af den erstatning, som de er blevet enige om ved aftale, opgjort i tal, eller — i mangel af en sådan aftale — inden for samme periode at meddele Retten deres påstande opgjort i tal.</p> <p>— Under alle omstændigheder tilpligtes de sagsøgte at betale sagsomkostningerne.</p>				
T-56/22	<p>Det Forenede Kongerige mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Sagsøgetes gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/2019 (1) annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter, som er blevet afholdt af sagsøgerens godkendte betalingsorganer inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), fra EU-finansiering med den begrundelse, at der er en svaghed i definitionen af »en aktiv landbruger — tilknyttede virksomheder«.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	FVM	O-sag	Dom	31.01.24.
C-727/22	<p>Friends of the Irish Environment</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal SMV-direktivets artikel 2, litra a), sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 2, litra</p>	MIM	O-sag	GA	01.02.24.

	<p>a), fortolkes således, at en foranstaltning, der er truffet af forvaltningen i en medlemsstat, af andre grunde end som følge af en lovgivningsmæssig eller administrativ forpligtelse, og ikke med hjemmel i en administrativ eller lovgivningsmæssig foranstaltning, kan være en plan eller et program, som er omfattet af direktivet, såfremt planen eller programmet fastlægger rammerne for tilladelse og afslag på gennemførelsen af visse projekter og følgelig opfylder kriteriet i direktivets artikel 3, stk. 2?</p> <p>2 a) Skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 1, sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 8 og 9, fortolkes således, at en plan eller et program, der fastsætter specifikke, om end de er beskrevet som »vejledende«, regler for tildelingen af midler med henblik på gennemførelsen af visse infrastrukturprojekter for at støtte den fysiske udviklingsstrategi i en anden plan, der selv udgør grundlaget for en fremtidig fysisk anlægsstrategi, i sig selv kunne være en plan eller et program som omhandlet i SMV-direktivet?</p> <p>2 b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), skal besvares bekræftende, betyder den omstændighed, at en plan, der har som formål at tildele midler, da, at den skal behandles som en budgetplan som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 8?</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>3 a) Skal SMV-direktivets artikel 5, sammenholdt med bilag I til samme direktiv, fortolkes således, at der, såfremt det er et krav, at der foretages en miljøvurdering i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 1, i den miljørapport, der er fastlagt deri, så snart der er identificeret rimelige alternativer til en foretrukken mulighed, skal foretages en vurdering af den foretrukne mulighed og de rimelige alternativer på et sammenligneligt grundlag?</p> <p>3 b) Såfremt det tredje spørgsmål, litra a), skal besvares bekræftende, er kravet i direktivet da opfyldt, såfremt de rimelige alternativer vurderes på et sammenligneligt grundlag forud for valget af den foretrukne mulighed, og at der først derefter foretages en vurdering af udkastet til planen eller programmet, og en mere fuldstændig SMV-vurdering da alene foretages for så vidt den foretrukne mulighed?</p>				
--	--	--	--	--	--